

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdajo 12.—
Za pol leta, četrlet in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nč. večerne številke po 4 nč. ponedeljske zjutranje številke po 2 nč. Izven Trsta po 1 nč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nč.

V „Edinosti“ je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzobjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Pariz 9. Poročilo Renault-Morlier-a, poročevalca komorne revizijske komisije, in akti o preiskavi, katero je izvedlo kasacijsko sodišče, je bilo razdeljeno danes. Poročilo zaključuje s predlogom, naj se ovrže vladina predloga in pravi, da je ista le priložni zakon, kojega prednosti so dvomljive. Istotako je negotovo, da-li se zadosti javnemu menjenju, ako vse zjedinjene komore kasacijskega sodišča na novo uvedejo preiskavo. Rzsodba bi se mogla podati še le po preteku dlje časa, a bi jo uvaževali še manj, nego ono kazenske komore. Ako pa bi se ne uvedla nikaka nova preiskava, bi se reklo, da rzsodba, kateri je podlaga omajana že v naprej, ne more imeti ni najmanjše avtoritete.

Berolin 9. Za novo 3% posojilo, katerega najme Nemčija, se je nabralo mnogo več podpisov, nego treba.

Carigrad 9. Kakor poročajo iz Yemena so v okrajih Diladelešres in Benikeleb Turki vzeli ustasem deset vasij, v katerih so se nastanili sami.

Washington 9. Državni departement je odklonil dati odškodnino, katero je zahtevala Avstro-Ogerska radi usmrčenja ogerskih delavcev, katere so v Hazletonu dne 10. decembra 1897. ubili uradniki šerifa.

Sredec 9. Truplo umrle kneginje Marije Lujize so po noči prevedli na kolodvor, odkoder so je danes zjutraj prepeljali v Plovdiv kjer je polože v rakev.

Rim 9. Senat je imel posvetovanje o francozko-italijanski trgovinski pogodbi. Senatorji Garelli, D'Angeli, Canizzaro, Visconti-Venosta in Di-camporeale so govorili v prilog pogodbi, ki je Italiji le na korist in so povdarjali, da je treba držati se politike trozveze. Razprava se bode nadaljevala jutri.

Mi smo tu in njih je — strah!

... barbarim ve zeali
Sto ci mroste dok su oni spali!

V te zadnje čase nas sili dolžnost, da zabeležimo dejstvo, ki se nam vidi jako važno v narodnem pogledu: italijanske novine po Istri so se jele ozirati na to, kar pišemo mi ter donašati v prevodu naše članke, seveda v ta namen, da jih pobivajo in prikrivajo resnico. Tu bi bil na vsaki način storjen dober korak na potu do — sporazumljenja. Mi pišemo hrvatski in slovenski, pa nas vendar dobro umejo; naše je, da nas bodo umeli tudi po uradih in v deželnem zboru in potem ne bode več vzroka za trenje.

Pred malo dnevi se je prijela z nami poročka »L'Istria«, katera ima, ako ne družega, vsaj dostojno formo v pisanju; zadnjič pa se je nekdo okolo lista »Il popolo istriano« v Pulju zagnal na naš članek »Ejos ejciamus foras«, o katerem članku se dozdeva, da je gorko oparil te naše samozvane gospodarje latinske.

Puljski listič je storil še več: poslal nam je jeden odtisek svojega pomazanega popirja, da vidimo, kako zna odgovarjati pero kakega pritepenca, ki se skriva za njim. Uredništvo nas je opozorilo z svinčnikom na članek »L'inno ai barbari«, v

katerem neka prodana duša siplje svoj žolč na narod naš v Istri in drugod. Puljski list nas nazivlje z »barbari«, ker smo primerno pojasnili oni glasoviti »Eos ejciamus«, na katerem toliko jašejo naši Italijani, misleči, da so se povrnili oni časi Rima ali Venecije, ko so vladalei smeli barantati z ljudstvom kakor z živino. Drugih tradicij si Italijani istrski itak niso ohranili od svojih pradedov. Le podlost in zloba sti se razeveli na razvalinah »avite colture«, a kar je bilo v Rimu in Veneciji dobrega in plemenitega, to ni pognalo korenike med vampirji istrskimi. Zato pa ti ljudje, brez srea in poštenja, nazivljajo danes nas »barbare« in vso našo prošlo slavo, vsa naša junaska dela, zgolj »barbarstvo«, kajti, kako naj bi se jim mi omilili, ko se jih hočemo otresti, kako naj nas časte, ko jim nočemo biti več — sužnji! Samo suženjska bitja, samo podle stvore more ljubiti in spoštovati naša italijanska »signoria«! O Hrvatcu in Slovenceu to ni več mogoče, kajti on noče več, da bi jim služil in jim bil podložen, noče, da bi bil smatran za tujea v svoji hiši.

Puljski list nam pravi, da slavimo barbare, ko se spominjamo Uskokov in Krsta Frankopana, kateri da so provzročali le nepravilike njihovi (italijansko-istrski) republikli sv. Marka. Kaj da je pomenjala beneška vlada za Istro, to je znano vsakomur, a znano je tudi to, da so pradedje našega današnjega vladarja vladali večemu delu Istre tudi tedaj, ko so beneški lopovi izvajali svoje nasilje v tej zemlji naši. Hrvatje Uskoki so bili v službi Avstrije, Hrvat Krsto Frankopan se je bojeval z vojsko Hrvatov proti Benetkam kakor najhujemu sovražniku Avstrije. Hrvatska kri je torej tekla za dobro države, h kateri pripada danes Istra — in vendar: kaj vidimo?! Italijanske novine v tej pokrajini se rogajo Hrvatom, branijo beneško nasilje, hvalijo se z slavo abruških banditov ter mečejo pod noge slavo avstrijsko!! Hvala jim lepa! Avstrija se more ponašati, da ima takih podanikov, ki pa se nimajo bati oblasti radi svoje umobolne nadutosti. Mi slavimo junake, ki so pobijali italijansko golazen; mi se ponašamo z Radeckim in Tegethofom, a naši Italijani imajo »brigante« in »garibaldince«. Pa naj jim bode! Saj ne oplasijo nikogar, ki jih pozna, a najmanje hrvatski in slovenski narod v Istri, ki najde že še drenovk, da se obrani!

Debla po Istri rasejo še vedno, ali rasejo na slovanski zemlji in imajo dosti vej za vse razgrete glave italijanskih ničezev, ki so v svoji gosposki opravi nevarnejši, nego-li najboljši cvet sardinskih hajdukov.

Vsakako pa ne more biti lahka stvar to odganjanje Hrvatov in Slovencev iz Istre, ko pritepenec že dvanajst stoletij ostaja v grlu oni »Eos ejciamus foras«, s katerim nam groze vedno, a vsakdo izmed nas se jim le smeje v lice.

A od kje, siromaki, nas hočete vreči ven? Saj so vse gore, vsa polja, vse šume in livade, vsi vrhovi in vse doline, vse, kar je širokega v Istri — vse to je last mirnih in poštenih Hrvatov in Slovencev, dočim se vaš krik zadušuje med zidinami kake četorice umazanih mestec, ki pa se istotako povzdignejo in procevojo še le potem, ko jih preporedi hrvatsvo, oziroma slovenstvo!

Dotlej se vas mi — prav nič ne bojimo!

DOPISI.

Iz št. Petra na Krasu, 7. februarja 1899. (Izv. dopis.) Kaj da premoreta sloga ter skupno delovanje, in ako se pušča na strani vsako nasprotstvo, bodisi politično ali osebno, kjer navdaja ena misel vse, koristiti milemu narodu, to so pokazali vrli Notranjci dne 2. februarja t. l.

Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda »Pivka« v št. Petru na Krasu je priredila ta dan veselico. Ker je bilo jako slabo vreme, se ni nikdo nadejal dobre udeležbe. A prvi vlak ob 7. uri je pripeljal iz Ilirske Bistrice in Trnovega skoro pol stotine odličnih gostov, a pol ure pozneje je prived drugi vlak zopet lepo število udeležencev — vrlih, odličnih Postojncev. Med tem so dohajali gostje iz vse št. Peterske okolice; nobena vas, nobena vasica ni zaostala, najbolj zastopan iz okolice pa je bil Knežak. Videli smo tudi gostov iz Divače, da, še celó bela Ljubljana ni zaostala ter je poslala zastopnika.

Ob osmi uri so bili vsi prostori g. Korošeca zasedeni do zadnjega kota, tako, da so bili veliko premajhni za ta večer. Točno ob osmi uri je nastopil predsednik podružnice, g. Ivan Korošec, pazdravivši zbrane goste in izrazivši svoje veselje na tem, da so se v takem obilem številu odzvali vabilu podružnice. — Za petje sta skrbeli dva kvarteta; prvi je nastopil možki (gg. Vrbič, Javoršek, Gabriel in Fr. Borštnik), a pozneje mešani kvartet iz Knežaka (gospoda Fran in Leopold Borštnik, gospici Gaberšek in Češnik). Oba kvarteta sta pela več pesmi v občo zadovoljnost občinstva. Na to so Šentpeterski tamburaši izvajali več točk, in so pokazali, da so izvrstno izurjeni z ozirom na kratko dobo, odkar obstoje. Vsa hvala na tem gre kapelniku g. Gabrielu.

Jednodejanska veseloigra »Ženski jok« je jako ugajala občinstvu. Od igralcev moramo v prvi vrsti omeniti gospodičino Velepč (Lucija). Njeno nastopanje in kretanje je ugajalo vsakemu. Vredna tovarišica jej je bila gospodičina Špilar (Klotilda). Od gospodov je najbolj pogodil svojo ulogo gosp. Javoršek (Albert Podvinski) a tudi g. Ferdo Špilar (Dagarin) je bil na svojem mestu, da-si mu je bila uloga precej težka; v dobro voljo pa je spravil menda vsakogar g. Stroj (Kilijan), ki je kaj dobro izvršil svojo ulogo strežaja. Sploh se je videlo, da so se vsi igralci dobro naučili svoje vloge. Na svobodni zabavi je bilo srečkanje sosebno zabavno. Dobitki, katerih je bilo okolo dvajset, bili so jako lepi ter so delali vso čast darovalkam teh daril, Šentpeterskim gospem in gospodičinam. — Izborna godba na lok je svirala do ranega jutra, vrli mešani zbor iz Knežaka, pod vodstvom gospoda Frana Borštnika, je zapel več pesmi. Sploh ni manjkalo zabave.

Zavedni Notranjci! ta dan ste pokazali zopet, da ste res zavedni! Niste se bali ne snega, ne burje, ne dežja, ne slabih potov, Vi ste prišli. Vi ste pripomogli, da je odbor plačal ne samo stroške — okoli pol stotaka — ampak mu je ostal še stotak čistega dohodka. To svoto odpošlje podružnica glavnemu vodstvu ter postane s tem pokroviteljica že vdručič. Zavedni Notranjci! To je Vaše delo! Hvala Vam.

Resnične so besede, ki jih je rekel na veselici neki gospod, kateri je že večkrat prehodil našo

domovino: »Divna je Gorenjska, lepa je Dolenjska, a Notranjska je zavedna!«

Politični pregled.

TRST, 10. februvarija 1899.

Deželni zbori. Vlada je baje sklenila, da skliče deželne zборе v dveh serijah. Prva serija se skliče dne 20. februvarja; druga — in v tej bode tudi deželni zbor tržaški — pa v marecu.

Pomoč — od zunaj! Saj se ne razgrevamo radi tega. Saj je postalo to že kar vsakdanje, da nam kriče iz Rima in Berolina, kako hočejo oni, da se uredi naše avstrijske stvari; kakor je tudi že vsakdanja stvar, da na tej strani laški in nemški neodrešeni ljudje odpirajo svoj naročaj, da bi od onkraj ujeli kako moralno in — živketa — pomoč. Vsa ta »vzajemnost« je že tako navadna, da imamo skoro nekako občutek, da bi zagrešili proti nedotakljivi tradiciji, ako bi se drznili na dan s kakim dvomom glede pravilnosti tacihi odnošajev. Temu smo se že privadili tako, da smo slični neki živali, ki stoično prejemlje batine in gre mirno dalje svojo pot!

Tudi o ravnokar razpuščenem, glasovitem štajerskem »bauernbundu« barona Rokitanskega čujemo, da je imel med svojimi člani pruskih podanikov. »Information« je sicer tako najivna, da vsiklikla — sama nedolžnost jo je —: To bi deževalo izganjanj, ako bi na Pruskem avstrijski podaniki pomagali rogoviliti, kakor je rogovilil rečeni »bauernbund«! Moj Bog, kako najivno je to! Na Pruskem imajo pruske razmere, pri nas pa imamo — avstrijske. To znači nekoliko razlike. Ako smejo drugi vzdihati po pomoči — od zunaj, zakaj naj ne bi štajerski baronski reševatelj kmetov vsprejemal pomoči, tudi — od zunaj?! Vsaj v tem pogledu naj bo jednakopravnost. Če smejo drugi nekažnjeno ubijati avstrijski patrijotizem, zakaj naj bi ravno Rokitansky ne smel s tujo pomočjo ubijati — strank, ki imajo ta greh na sebi, da niso pozabile nikdar, da jim je delokrog — v Avstriji!

Makedonsko vprašanje. Meseca marca se snide torej v Ženevi na Švicarskem makedonski odbor. Glavne želje tega odbora so: 1) Makedonija naj bi postala samoupravna pokrajina z glavnim mestom Solunom; 2) imenuje naj se jej glavni guverner za dobo 5 let; 3) za nadzorovanje proračuna naj se imenuje svet 9 členov; 4) vsem političkim obsojencem naj se dovoli amnestija.

Z druge strani pa javljajo zopet, da se snuje albano-mohamedanska liga za združenje vseh teh plemen v turškem cesarstvu.

Od tretje strani, iz Bukarešte, javljajo pa, da se tam snide kongres predstaviteljev albanskega, romunskega in grškega življa v Makedoniji. Temu kongresu da bode namen, prepričati rešenje makedonskega vprašanja v slovanskem zmislu.

To bi bili torej znaki, da doli precej vre in da makedonsko vprašanje je stalna nevarnost, iz katere bi mogle nastati velike evropske homatije. Za hip se seveda ni bati hudega, ker se zde jako verjetne one vesti, ki trde, da sta se Rusija in Avstro-Ogerska sporazumeli za to, da prepričati vsako nevarno gibanje in da sti tudi dali v tem zmislu potrebnih navodil svojim konzulom v Makedoniji. A prav ti dve državi sti v prvi vrsti interesovani na uredbi stvari na Balkanu, torej tudi na rešenju makedonskega vprašanja. Dokler ti dve državi soglasno praviti: Ne — ostane tudi pri ne! Drugo vprašanje pa je, koliko časa bode trajal ta »ne«. Po analogiji, kakor so se osvobodile Srbija, Bolgarska, Bosna-Hercegovina in v noveji čas Kreta, je pač soditi, da tudi z rešenjem makedonskega vprašanja se bode moglo zatezati le dotlej, dokler ne — dozori. Plemena na Balkanu se vzbujajo bolj in bolj, organizem turške uprave gnije bolj in bolj — kdo bi mogel dvomiti na tem, da pride trenotek, ko se bode moralo rešiti tudi makedonsko vprašanje ali tako ali tako: ali z lepim, ali s topovi. Le Srbija in Bolgarska, ki se koljeti med seboj radi Makedonije, naj bi pomislili, da sti obe slovanski državi, da jima mora biti torej obema ležeče na tem, da se to vprašanje reši v slovanskem zmislu. Naporu neslovanskih plemen za rešenje makedonskega vprašanja v neslovanskem zmislu morali bi jima biti resen memento, da se

sporazumeti. Sicer bi se jima utegnilo zgoditi, da v Makedoniji ne pridobiti ničesar ne ena ne druga, zgubiti pa obe — vse!!

Domače vesti.

Atentat laških listov na čast dra. Zuceona je bil predmetom splošnih razgovorov po mestu. Oni — ignoranti (in koliko jih je!), za katere je ni take neumnosti, da bi je ne verjeli, ako je le stala v »Piccolu«, so se seveda zgražali na »pokvarjenosti« tega »eroata«; vsi drugi pa, ki znajo soditi se svojimi lastnimi možgani, so bili takoj na jasnem, da imajo tu posla s pravim lopovstvom ljudij, katerim so pošla že vsa poštena sredstva, in se v boju proti nam poslužujejo vsega, kar jim narekuje njihova zloba.

Ker je torej stvar sila važna:

ker je tu angaževana čast poštenega moža in bivšega e. k. uradnika, in

ker je angaževana tudi čast sodne oblasti, je pričakovati torej, da poskrbi oblast sama, da se javnosti natoči čistega vina in da se dovedejo do zaslužene kazni oni, ki so zagrešili tako zlodejstvo.

Ker je torej stvar sila važna in ne ostane — tako se nadejamo — brez posledic — bi želeli, da bi vsaj slovenska javnost ne bila krivo obveščena in moramo le obžalovati v interesu stvari, da se je v poročilo »Slovenčev« (31. štef. od 8. februvarja) urinilo marsikaj, kar je ali netočno, ali celo neresnično.

Prosimo torej, da bi se vzelo na znanje, da gospod dr. Zuceon je bil sicer res — kakor pravi dopisnik — koncepient v pisarni dra. Laginje v Pulji, ali zabeležiti treba, da je bil sedaj že nad jedno leto e. k. avskultant na tukajšnjem sodišču!

Res je, da je kompetoval za mesto pristava, ni pa res, da je dobil to mesto, marveč je res, da je izstopil iz državne službe ravno radi tega, ker ni bil imenovan.

Res je, da so italijanski listi podtikali Zuceonu — ki je bil zapisnikar na razpravi proti Devincem — uprav nečuvne čine, niso pa mogli podtikati, da so mu ti čini pripomogli do imenovanja, ker, kakor rečeno, ni imenovan ni bil.

Po vsem tem, žalibog, ni res, »da pride na tržaško sodišče zopet slovenščine zmožen uradnik in da je s tem dana zausnica njihovi krivici.« Res je pa, da je zopet zapustil sodišče slovenščine zmožen uradnik.

Res je torej, stokrat res, da so do onega nečuvnega atentata na čast dra. Zuceona in sodišča dovedli italijanske novine le najgrji instinkti: strast, zloba, sovraštvo, maščevanjaželjnost in — brezvestnost, s katero gazijo v blato vsako resnico, ako tako ugaja njih strankarskemu interesu.

Prestop v katoliško cerkev. Iz Kastva poročajo o redki slavnosti, ki se je vršila tamkaj dne 29. januarja. Uveli so nekega mladeniča iz pravoslavne v katoliško cerkev. Mladeniču je kumoval občinski glavar Mirko Jelušič z gospo soprogo.

Amerikani na potu. Danes smo prejeli iz Amerike nastopno brzojavko: Radi nepredvidne zamude je strojevodja napel strojeve moči na 99 oslovskih sil in s tem provzročil vlaku bliskovno hitrost na 39¹⁷/₁₀₀ stopinj. Vsled takega napora je počil kotlovni meh in usmrtil 13 opic možkega spola in 9 papig ženskega. Strojvodja je obležal na mestu, oglušen vsled groznega poka.

Naši družbi se ni zgodilo posebno hudega; le Toek in Bartou sta se silno prestrašila, tako, da sta se skoraj 21" vrtela v nezavesti. Sloveči zdravnik dr. Gould pa ju je takoj ozdravil s tem, da jima je namazal senci, odstrigel nekaj las. Vlak ne more naprej. Naša družba, namenjena na »Sokolovo maškarako«, najela si je takoj 12 velikih balonov, s katerimi odpluje danes po kosilu ob 3. uri 21' 32".

Mark Twain,

romanopisec in veliki tajnik.

Maskarada „Tržaškega Sokola“. Iz Škednja nam javljajo, da bodo na letošnji Sokolovi maskaradi, zastopana tudi tamošnja društva čitalnica, pevsko društvo »Velesila« in tamburaški zbor.

Pevsko društvo „Velesila“ v Škednju priredi v nedeljo dne 12. t. m. maskarado s plesom.

Pričetek ob 6. uri zvečer. Vstopnina za gospode 1 krona, za gospe in gospodičine 80 stotink. Za obilno udeležbo se priporoča toliko tržaškimi Slovencem kolikor domačinom

Odbor.

Plesni odsek pevskega društva »Adrija« v Barkovljah vabi vse prijatelje in prijateljice plesa na plesni venček, katerega priredi v nedeljo dne 12. t. m. v prostorih »Narodnega doma«. Začetek ob 4. uri pop. Ustopnina za gospode 60 nvč., za gospiče 30 nvč. K plesu svira veteranska godba.

Bralno društvo v sv. Ivanu vabi še enkrat na veliko veselico, ki bode v nedeljo dne 12. t. m. in na maskarado, ki bode v torek dne 14. t. m. Prvi bode začetek ob 6. uri, drugi ob 8. uri zvečer.

Na plesu „Delalskega podp. društva“ so darovali, oziroma preplačali vstopnino sledeča gospoda: Eks. grof Goëss 30 K., Lovetto Karol, gen. major 10 K, Urbančič Miha, predsednik dež. sodišča 10 K, Pogorelo Ivan 4 K, Korde Julija 1 K, Nabergoj Ivan 2 K, Kosec Fran 2 K, Borowiczka baron Artur 4 K, Schwarz Viktor, dvorni svetnik 10 K, Zimmermann pl. Oton, ravnatelj fin. 10 K, Kastelic Gašper 10 K, Svare Marija 1 K, Goriup Alojz 4 K, Dejak Karol 4 K, dr. Mandić 4 K, Mahorčič Ferdo 2 K, Paternost Ivan 1 K, Mandić Mate 2 K, Busich Kristof, ravnatelj redarstva 10 K, Šnebel Jakob 2 K, Perhave Jakob 2 K, Truden Anton 10 K, prof. Čubretovič 2 K, Mankoč Ivan 10 K, Knavs Ivan 2 K, Počkaj 4 K, I. N. 1 K, Metlikovič Ivan 2 K, Tomazič Josip 2 K, »Trž. Sokol« 4 K, družba »Sv. Nikolaja« 3 K, »Trž. podporno in bralno društvo« 4 K, pevsko društvo »Kolo« 5 K, Sotlar Jakob 4 K, »Slovansko pevsko društvo« 2 K, Rapotec G. 1 K, Rebek Anton, vladni tajnik, 6 K, trgovski pomočniki 6 K, Bartol G. 1 K, dr. Martinis 3 K, dr. Vitezič D. 3 K, Žbona And. 3 K, Trnovac Matej 5 K, Mimbelli B. 10 K, Eeonomo 20 K, Ravasini 10 K, Prendini 10 K, Mahne Iv. 5 K, Hmelak Fran 10 K, Kovačević A. 10 K, Ralli bar. P. 10 K, Kodolitsch vit. Fel. 10 K, uprava »Lloyda« 10 K.

Vsem darovalcem izreka podpisani odbor najsrčneje hvalo. Zajedno se zahvaljuje tudi vsem onim, ki so pripomogli na kateri-koli način do sijajnega vspeha te narodne manifestacije.

Za odbor „Delalskega podpornega društva“:

Mate Mandić, Vinko Perušek,
predsednik, tajnik.

Za zastavo pevskega društva »Kolo« daroval je g. Čenčur 2 K. Gosp. Purkart Jakob je nabral v gostilni g. Kopača »Alla Meridionale« 2 K. 20 st. To svoto so darovali: Kopač Josip 1 K., Zavrtnik 20 st., Frantel 10 st., Kršič 20 st., Pečnik 20 st., Weble 20 st., Kramer 10 st., Lovše 20 st. Nadalje je nabral gorej omenjeni g. v gostilni g. Kovačiča v ulici Ghega 2 K. 40 st., katero svoto so darovali: Kovačič Josip 1 K., Gnilsek Ivan 20 st., Stibil 20 st., Zuder Antonija 20 st., Zuder Alojzija 20 st., Bukovič 20 st., Veber Alojz 20 st., N. N. 20 st. Gospiči Samec in Hrovatin sti nabrali v društveni krēmi v Rojanu 4 K. Prej izkazano 351 K, 60 st. Skupaj 361 K. 76 st. Darovalcem in nabiralcem srčna hvala.

V zadnjem izkazu vrnila se je neljuba pomota, ker je bilo objavljeno ime g. Grudna kakor nabiralec darov, zamesto g. Purkarta Jakoba.

Ples laških trgovcev v Jestvinami je bil dne 7. t. m. v gledališču »Armonia«. Ves ples je imel radikalno italijanski, deloma celo irredentovski značaj. Med kadriljo so metali iz lož papirne trakove v barvah italijanskega kraljestva.

Mi ne zamerimo onim gospodom, ki so italijanske krvi, ker nočemo nikomur odrekati te pravice, da teži tja, kamor ga vleče sree. Ali obžalovati moremo one trgovce slovenske krvi, ki sicer ne prihajajo na nobeno narodno slavnost in ne podpirajo ničesar, kar je našega, ki pa imajo dovolj časa in dovolj denarja, da podpirajo slične demonstracije, kakoršnja je bila gori označena. Človek bi vendar menil, da razni Zeleni, Macaroli, Žagri itd, se nič kaj prav ne podajajo takemu ultralaškemu »ensmbllu«.

„Rokovnjači“. Slovenski pisatelj G o v e k ar je priredil za oder Jurčič-Kersnikov roman »Rokovnjači«, ki je izšel v prvem letniku »Ljubljanskega Zvona«. Minoli torek se je igrala ta igra v ljubljanskem slovanskem gledališču prvič in je

uspela izborna. Gledališče je bilo razprodano do zadnjega kotička. Mi se veselimo tega lepega vspaha slovenske Talije in želimo, da bi bil v spodbudo slovenskim pisateljem, da bi nam priredili še več iger iz narodnega življenja slovenskega ljudstva.

Laž in prevara, to je njihovo orodje!
»Naši Slogi« poročajo iz Cresa o mišni dogodbici, ki nam priča, kako nasprotniki drzno varajo povsodi in — vsakogar. Nekaj takšnjega se je dogodilo tržaškemu namestniku, grofu Goëssu, povodom njega potovanja po Istri. Došel je tudi v Cres.

Najprvo je vprašal tamošnjega župe-upravitelja, da-li gospoda umejo jezik ljudstva? A rečeni je odgovoril, da — ne umejo!!

To je jednostavna laž! Kako drugače naj govore gospoda se svojimi kopači — in z ljudstvom sploh, nego — hrvatski?!

V šoli pa je vprašal namestnik učitelja in nadzornika italijanskih šol, v katerem jeziku da uči deca? Učitelj je odgovoril: V italijanskem! Temu se je namestnik začudil in je vprašal, da-li se kaj poučuje tudi hrvatski jezik? Na to vprašanje je odgovoril učitelj: Po dve uri na teden!

To je bila zopet neresnica, kajti vsi Cresani vedo prav dobro, da se v tamošnji šoli nikdar ne spregovori hrvatska beseda!

Tu imamo torej dva slučaja, kako niže službene osebe celo cesarskemu namestniku v obraz govore — neresnico! Potem ni čuda, da tudi na Dunaju ne poznajo resnice!

Beležimo zadovoljstvom. Iz krške škofije pišejo »Naši Slogi«: Radostno opazamo, da se v krški škofiji stvari obračajo na bolje ter da je ta toli proganjana in tlačena duhovščina našla pravega pastirja in skrbnega očeta v osebi presvetlega škofa dra. Mahniča. V zadnji številki »Acta Curiae« čitamo razpis natečaja za izpražnjeno arcipreturo v Cresu in kanonikat v Krku. V isti številki tega diocezanskega lista pozivlje presvetli škof mlado duhovščino, naj se pripravi na župniške izpite, ker da namerja popolniti stalno vsa mesta dušobrižniška, ki se upravljajo sedaj le provizorno. Uverjeni smo, da se svojo nadarjeno in na tak način zadovoljeno duhovščino presvetli škof povzdigne in preproudi starodavno škofijo krško.

To se ne sme več dogoditi! Pišejo nam: Nekdo je pred kratkim časom tožil v cenjeni »Edinosti«, da se naša gospoda udeležuje plesov alla »Lega nazionale«, kar je res sramotno za nas! Toda pomisliti treba, da se za omenjeni ples udobivajo vstopnice po vseh oglih, tako, da (in to lahko dokazemo) ima sleherni sluga taklo na razpolago! Lepo ni to, da se pomnožuje število lahonov z našimi močmi, toda jaz imam še drugo, nič manj važno pritožbo.

Se srdom opazujem, kako naši ljudje zahajajo v kavarne ala »Chiozza« in slične lokale, mesto da bi podpirali le take lokale, kjer se nas ne žali, in kjer vemo, da podpiramo svoje ljudi.

Spametujmo se venčar enkrat in podpirajmo — svoje!

Niso še dogotovljeni. Prijatelj nam poroča: Neki rojak je imel sprejeti neko pismo od tuk. o. k. okrajnega sodišča za civilne stvari. Ker je pa ovitek nosil italijanski naslov rečenega sodišča, je dotičnik vrnil pismo, zahtevaje, naj se mu dostavi ta stvar celoma v sloveskem jeziku. Te dni je prejel odgovor. Poslali so mu tudi naslov uradnije slovenski, ali ne tiskanega — ker ga še nimajo, — ampak pisanega! Pričakujemo, da se v prihodnje odpomore tudi temu nedostatku.

Bojkot na vsej črti napovedo Slovincem tržaški neodrešenci. (Zvršetek). Torej k popisu nove aprovizacije z mlekom. Med tržaškimi mladenkami »čistega« roda je v veliko zabavo poulične dečice in — psičkov že precej ljubitelje kolesarskega športa. Ker pa treba spajati zabavno s koristnim naj bi te amazonke zasedale svoje »konjičke«, čim je zvonilo »jutranjico« (Ej, slab predlog! O zvonovih »Piccolo« ne mara slišati! Op. stavea) — ali pa kedar naznanja jutranja zarja, da nad lepi Trst kmalo prisije zopet »lepo solnce italijansko«, — zasedale naj bi torej svoje konjičke ter urnih »pedalov« poletele z »čistimi« posodami k toplim virom človeške moči — namreč kravjega mleka. Ako pa bi se zgodilo to že v somraku, pa bi jim »pulite« kositerjeve posode služile kakor svetilnice. Ko so si napolnile posode

pristnega mleka, nepomešanega z vodo (katere se »Piccolo« toliko boji), letele bi zopet proti domu, pred seboj mleko, pod, oziroma za seboj v gori omenjenem patentovanem aparatu — sad njihovega truda, premenivšega se iz smetane v surovo maslo. S kolikom veseljem bi sprejela tateleben in meleben tak košer dar za zajuterk!

Mislím, da mi bosti obe stranki hvaležni za ta predlog. Vsaj, kar se mleka tiče, oziroma, radi »nesnažnosti« naših okoličank, naj bi ne bil potreben zažugani bojkot.

Prijatelj snage.

O nečuvnem lopovstvu, ki so je zagrešile te dni italijanske novine na škodo g. dr. Zuccona, pravi »Naša Sloga«: Tega lopovstva ni niti možno primerno označiti z običajnimi sredstvi. Ko ne morejo drugače škoditi našemu človeku, pa streljajo nanj iz zasede — pa ubij ga moralno! V šumo pojte, lopovi in razbojniki.

Z Reke nam pišejo: Pred pol letom so tu zaprli dva italijanska pomorska kapitana, ker se je dokazalo, da sta ponaredila pečat tukajšnjega finančnega urada. Danes Vam poročam, da sedaj so zopet zaprli nekoliko takih tičkov, ki pa niso falzifikovali pečatov, ampak ponarejali so — vino!

Finančne oblasti so pogodile, da so ti tički porabili že 890 litrov (?) špirta, kar ni ravno malenkost! Preiskava nadaljuje.

Zaradi tu navedenega slučaja so finančne oblasti zaplenile pet jadranc, na katerih se nahaja ponarejenega vina, ki je dobro zapečateno in pod varstvom finančnih stražnikov.

Vse te in slične dobrote nam nosijo naši »dragi« bratci od onkraj luže!

Tukajšnji laški listi ne poročajo pičice o tem dogodku; gotovo se boje, da bi zgubili tisto njih zlato klavzulo!

Iz-iz sodišča. 24-letni natakar Anton Tabouret iz Reke je bil obsojen na 14 dni zapore, ker je v noči od 15. do 16. decembra m. l. nekoliko preveč navdušeno klical »evviva« Italiji in italijanskemu kralju. Siromak se je navduševal za doželo polente, a bo moral za to pihati — kašo.

— 40-letni Ivan Alešovec iz Vodice je bil obsojen radi poneverjenja na 4 mesece ječe.

— Radi sličnega zločina je bil obsojen na 6 mesecev ječe 33-letni agent Ivan Vitti iz Monopoli v Italiji.

— 27-letna Pavla Valdebit je bila obtožena, ker je pridržala za-se zlato verižico, katero je bila zgubila že dne 10. oktobra neka Angela Jelenco. Obtoženka se je izgovarjala, da je rečeno verižico našla njena 5-letna hčerka, da s prvega niti ni mislila, da je verižica zlata in da jo je hranila le, dokler ne pride ponjo oni, ki jo je zgubil. Ker Angela Jelenco ni trpela nikake škode, prisodili so sodniki obtoženki le mesec dni ječe.

Nagloma umrla. 56letna Marija Scramek, stanujoča v Via della Guardia šr. 10. je včeraj nekoliko pred 10. uro zvečer nagloma umrla. Zdravnik, katerega so bili poklicali z zdravniške postaje, jo je našel že popolnoma mrtvo.

Vsem onim naročnikom, ki so zastali z naročnino smo doposlali te dni nakaznice z označeno svoto in jih opozarjamo tem potom, da ustavimo list brezpogojno vsakomur, ki ne poravnava dolga do 15. t. m.

Različne vesti.

Biblija pred sodiščem. Neki potepuh je stal v Lyonu pred sodiščem radi beračenja. Takej začetkom razprave se je jel potepuh sklicevati na sv. pismo, rekši, da je tam zapisano, da lačen človek svobodno prosi pomoči svojega bližnjega. Toda sodnik, ki je tudi poznal biblijo, mu je takoj pojasnil, da v njej stoji tudi izrek, da »človek, ki ne dela, naj tudi ne je« — ter mu je prisodil deset dnij zapore.

Telefon Amerika-Evropa. Edison je napravil načrt, kako bi bilo moči napeljati telefonično zvezo med Ameriko in Evropo. On misli napeti žico pomočjo plovečih svetilnikov na morju, ki bi nosili telegrafski kabel. Ako pa se mu ta načrt tudi posreči, to je drugo vprašanje.

Rakev roksolanskega vladarja Rasparagana¹⁾ — korito za napajanje živine v Črnekalu.

Rasparagan, vladar Roksolanom²⁾ se je po sklenjenem miru z rimskim cesarjem Hadrijanom³⁾ nastanil v mestu Pulj, kjer je tudi umrl l. 121 po K. Njegova rakev se je (seveda brez pokrova) tekom časa prenesla v Koper in od tod po dedičih znamenitega Carli na pristavo Karlsburg⁴⁾ v okolici koperski in od ondot je bila prenešena v Črnikal, kjer jo je srenja črnikalska uporabljala kakor korito za napajanje živine. Rakev⁵⁾ omenjenega vladarja, izdelana iz belega kamena istrskega, je imela latinski napis:

P. AELIO RASPARASANO
REGI. ROXOLANORUM
V. V. F.

Z dopisom od 25. marejja 1843. št. 32. župnemu uradu v Predloki se je pritožil e. kr. okrajni komisarijat koperski zoper svojeglavnost črnikalskih srenjanov, ker niso hoteli, kakor je želel pokojni zgodovinar P. Kandler, odstopiti omenjenega kamenitega korita zgodovinskemu muzeju tržaškemu, kateri je bil pripravljen napraviti jim drugo, novo, kamenito korito za napajanje živine. Koperski komisarijat je tudi z dopisom naročil omenjenemu župniku predloškemu, da naj vpliva na Črnikalce, da bi odjenjali v tej stvari ker se je v tržaškem časopisu »Osservatore Triestino« od 21. marca l. 1843. nečastno pisalo o njih. To da bi jim znalo škodovati, ker bi se zamoglo lastniško pravico do omenjenega korita pobijati s tem, da se leta proglasi kakor lastnina zemljiščne gosposke ali pa cerkve črnikalske.

Župnijski urad je z dopisom od 31. istega meseca in leta odločno odgovoril e. kr. okrajnemu komisarijatu: da srenja črnikalska je voljna odstopiti omenjeno kamenito korito tržaškemu muzeju za že dogovorjeno ceno od 200 for. in za dva kamenita korita iz kamenoloma na Repentaboru, katera ima imenovani muzej na svoje lastne stroške postaviti na tisto mesto, kjer stoji sedaj zaželjeno korito. Nadalje omenja župnijski urad v gori navedenem dopisu, da kamenito korito z latinskim napisom je pred 16 leti kupil neki kmet iz Črnikala v Istri in je potem odstopil občini. Do tega korita da nimati torej nobenih pravie ni cerkev ni gosposčina. Če pa muzej res hoče imeti korito, ne kaže drugega, nego plačati 200 for. in napraviti dva nova kamenita korita za napajanje živine. Župnijski urad je zajedno dostavil prošnjo, naj e. kr. komisarijat blagovoli pošiljati mu dopise le v italijanskem jeziku, ker je on župnik nevesč nemškemu jeziku⁶⁾.

Pozneje, ko se je zidala državna cesta pod Črnikalom, zanimal se je neki inženir za omenjeno kamenito korito. Pogodil se je z občinarji ter oddal korito muzeju v Pulj, kjer še danes, razkosano, pričuje o minljivosti posvetne moččnosti.

Brzjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Dunaj 10. Listi, med temi tudi »Fremdenblatte«, poročajo soglasno, da se snide eden del deželnih zborov že proti 20. februarju, drugi del pa meseca marca. Med prvimi je tudi gališki, med drugimi češki deželni zbor.

Dunaj 10. Češki poslanci Engel, Herold in Stranskv so došli na Dunaj na posvetovanja z ministrskim predsednikom radi korakov, katere bi bilo storiti, da se Nemci zopet povrnejo v deželni zbor češki. To da bi se doseglo najlaglje, ako bi

¹⁾ Rasparagana ali Rasparasana privabili so menda rimski novci v Pulj, bajti rimski cesarji so jeli z denarjem tolažiti pohlepnost bojevitiših sosedov.

²⁾ Roksolani (Sarmati) prebivali so v južni Rusiji med rekama Don in Dneper v Kršonski guberniji.

³⁾ Hadrijan, rimski cesar, je vladal 117—138. po Kr.

⁴⁾ Karlsburg je lepo poslopje z zemljiščem, katero je kupil in sezidal, kakor se govori, poslanec cesarja Karla VI.

⁵⁾ O tej kameniti rakvi so pisali Carli, Maffei in Muratori.

⁶⁾ Župnik Rinaldi se je odzval slovenskemu pozivu na naročbo »Novic« potojnega dekana Železnikarja od 7. mal. travna 1843. št. 146. lakonično: »Rinaldi oglašil se bom«.

večina deželnega zbora pritrčila zakonu o osnovi narodnih kurij v deželnem zboru in temu primerni preosnovi volilnega reda.

Kolonj 10. »Kölnische Zeitg.« je priobčila precej oster članek proti grofu Thunu, proti kateremu poslednjemu hoče očitno nahujskati diplomatiške kroge nemške. Sklicevaje se na članek češkega poslanca Kramafa v nekem pariškem listu, očita Thunu, da se je zvezal z najhujšimi sovražniki Nemecev. A kdor je zaveznik sovražnikov Nemecev, tega da ni mogoče smatrati dobrim prijateljem Nemčiji.

London 10. Po neki brzozjavki v »Morning Post« iz Washingtona javlja general Miller, da je vojaštvo Filipincev pri Ilo-Ilo popolnoma desorganizovano.

Carigrad 10. Vest, da je stotisoč armenskih in nestorskih prebivalcev prestopilo v katoliško cerkev, je močno pretirana. H katolicizmu je pred nekaj meseci prestopilo samo kakih tri tisoč gregorijansko-armenskih prebivalcev v treh krajih, namreč v Glortaru, Kurubašu in Averaku v vilajetu Van. Nekaj drugih krajev, ki tudi namečujejo prestopiti, se še ni izreklo formalno.

Washington 10. Vsega skupaj so Amerikani izgubili od 4. t. m, kakor sledi: 3 častnike in 56 mož je bilo ubitih in 8 častnikov in 199 mož pa ranjenih.

Najnovejša trgovinska vest.

New-York 9. februvarja (Izv. brzozjav.)

Pšenica za februar 84 1/2 za maj 77 1/2 za mare 80 3/4 za juli 76 1/4. Koruza za maj 41 1/2. Mast 580.

Dunajska borza dne 10. februvarja.

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	101.45	101.45
„ „ v srebru	101.25	101.20
Avstrijska renta v zlatu	120.05	120.05
„ „ v kronah	102.10	102.—
Kreditne akcije	362.25	365.—
London 10 Lsr.	120.40	120.40
20 mark	11.78	11.78
Napoleoni	9.56	9.55 1/2
100 italijanskih lir	44.45	44.42 1/2

Trgovinske vesti.

Budimpešta 10. Pšenica za mare gold. 9.69—9.70. Pšenica za april 9.47 gl. 9.48 do ——. Pšenica za oktober gold. 8.58 do 8.60. Rž za oktober gl. — do —. Rž za mare gld. 7.95 do 7.96. Koruza za maj 1899. gld. 4.75 do 4.76. Koruza za oktober gl. — do —. Oves za mare gl. 5.82 do 5.84. Oves za oktober gl. — do —. Koruza gl. — do —.

Pšenica: ponudbe in povpraševanja slabe. Prodaja 1.000 met. stotov. Vreme: oblačno.

Hamburg 10. Trg za kavo. Santos good average za mare 31.25, za maj 31.75, za september 32.50, za december 33.—.

Havre 10. Kava Santos good average za februar 50 k. frankov 37.25, za april 50 k. frankov 38.25.

Praga 10. Surovi sladkor I. izdelek, 88% Reudement franco Aussig. Stalno. Februvar gl. 12.40. do ——. Mare gld. 12.42. Oktober-dec. gld. 12.17. 1/2 Denar.

Slovenkam in Slovencem se priporoča

Ivanka Hafner

v via Bacchi šte. 5, II. nadstropje za raznovrstna krojaška ženska dela. Cena zmerna, delo dobro.

Cvet proti trganju.

(Liniment caspici).

Preiskušano mazilo — odpravlja bolečine pri kostibolu, ganju in revmatizmu. — Ena steklenica z navodilom 50 nv. Razpošilja z obratno pošto najmanj dve steklenici

„Deželna lekarna pri Mariji Pomagaj“

Ph. Mr. M. Leusteka v Ljubljani.

Spiritus sinapis compotusis ALGOFON.

Jedino sredstvo proti zobobolu, revmatič. glavobolu, migreni itd. Steklenica z navodilom stane le 20 nvč. ter se dobiva jedino le v lekarni

PRAXMARER (Ai due Mori) Piazza grande TRST
Paziti na ponarejanja.

FILIJALNA

C. kr. priv. avstrijskega kreditnega zavoda za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz 2 1/4 %	30-dnevni odkaz 2 3/4 %
30- " " 3 3/4 %	3-mesečni " 2 1/2 %
	6- " " 2 1/2 %

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avstrijske veljave, stopijo nove obrestne takse v krepost z dnem 24. junija, 28. junija in odnošno 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2 % na vsako svoto. V napoleonih brez obrest

Nakaznice

na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kako v Zagreb, Arač, Bielitz, Gablonz, Gradec, Sibirj, Inomost, Czovec, Ljubljano, Line, Olomuc, Reichenberg, Saaz in Solnograd, brez troškov.

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov proti odbitku 1 % provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predujmi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vloški v pohranu.

Sprejemajo se v pohranu vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijanske v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.

TEODOR SLABANJA

srebrar

ulica Morelli 12 v GORICI ulica Morelli 12

priporoča prečastiti dnhovščini in cerkvenim predstojnikom svojo delavnico za izdelovanje cerkvene posode in orodja. Staro blago popravi, pozlati in posrebrni v ognju po najnižji ceni. Da si pa zamorejo tudi bolj revne cerkve naročiti cerkvenega kovinskega blaga, olajšuje jim to zgoraj omenjeni stem, da jim je pripravljen napravljati blago, ako mu potem to izplačujejo na obroke. Obroke si pa preč. p. n. gospod naročevalec sam lahko določi.

Pošilja vsako blago poštnine prosto!

Gostilna na prodaj!

Na prodaj je dobro obiskovana slovenska gostilna na primernem kraju mesta. Gostilna donša do 10 gld. dobička na dan. Pojasnila daje Jože Vodopivec v kavarni »Commercio«, bodisi ustmeno ali pismeno.

URAR

sposoben v popravljanju vsakovrstnih ur, se priporoča sl. slovanskemu občinstvu Trsta in okolice.

Friderik Colja,

raznašalec »Edinosti« in vratar,
Via Solitario št. 8.

Rinnione Adriatica di Sicurtà v Trstu

zavaruje

proti požarom, prevozu po suhem, rekah in morju, proti toči, na življenje v vseh kombinacijah.

Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1892.:

Glavnica društva	gld. 4.000.000—
Premijna rezerva zavarovanja na življenje	„ 13.326.346-98
Premijna rezerva zavarovanja proti ognju	„ 1.632.248-22
Premijna rezerva zavarovanja blaga pri prevažanju	„ 49.465-07
Rezerva na razpolaganje	„ 500.000—
Rezerva zavarovanja proti premianjanju kurzov, bilanca (A)	„ 333.822-42
Rezerva zavarovanja proti premianjanju kurzov, bilanca (B)	„ 243.331-83
Rezerva specialnih dobičkov zavarovanja na življenje	„ 500.000—
Občna rezerva dobičkov	„ 1.187.164-86

Urad ravnateljstva:

Via Valdirivo št. 2, (v lastni hiši).

Pserhofer-jeva

lekarna „Pri zlatem državnem jabolku“
na Dunaju I., Singerstrasse šte. 15.

J. Pserhoferjeve čistilne kroglice

so davnoskušeno, lahkočistilno od več zdravnikov občinstvu priporočano domače sredstvo. Te kroglice so iste, poznane pri občinstvu že več desetletij pod imenom „J. Pserhoferjeve kričistilne kroglice“ ter se izdelujejo pristne jedino v lekarni „Pri zlatem državnem jabolku“, Dunaj I., Singerstrasse št. 15. Teh kroglic stane: jedna škatljica s 15 kroglicami 21 nč., jeden zavitek z 6 škatljicami 1 gld. 5 nč. Ako se znesek predplača, stane s poštnino vred: 1 zavitek kroglice 1 gld. 25 nč., 2 zavitka 2 gl. 30 nč., 3 zavitki 3 gl. 35 nč., 4 zavitki 4 gl. 40 nč., 5 zavitkov 5 gl. 20 nč., 10 zavitkov 9 gl. 20 nč. (Manje od jednega zavitka se ne pošilja.)

Prosimo, da se izrečno zahteva »J. Pserhoferjeve čistilne kroglice«.

in paziti je, da ima pokrov vsaki škatljici isti podpis J. Pserhofer v rdečih pismenih, katera je videti na navodilu za porabo.

J. Pserhoferjev balzam za ozeblino, 1 posodica 40 nč., prosto poštnine 65 nč.

J. Pserhoferjev trpotčev sok, za lečenje sliza 1 steklenica 50 nvč.

J. Pserhoferjev balzam za goltanec, 40 nvč. poštnine prosto 65 nč.

Stoll-ovi kola-preparati, isobno krepilno sredstvo za želodec in sliva, 1 liter kolavina ali eliksirja 3 gld., pol litra 1 gl. 60 nč., četrt litra 85 nč.

J. Pserhoferjeva grenka tinktura za želodec (prej imenovana življenska esenca). Rahlo razstopljajoče sred-

stvo, ki opliva krepilno na želodec pri zabasanju, 1 bočica 22 nč., 1 duet 2 gld.

J. Pserhoferjevo mastilo za rane, 1 steklenica 50 novčev.

J. Pserhoferjeva tanokininska pomada pospešuje rast las, jedna škatljica 2 gld.

Ranocelni obliž od pok. prof. Steudela, 1 lonček 50 nč. prosto poštnine pa 75 nč.

Universalna čistilna sol A. W. Bullricha domače sredstvo proti posledicam slabe prebave, jeden omot 1 gl.

Razven imenovanih izdelkov so deloma v zalogi vse v avstrijskih listih napovedane tu- in inozemske farmacevtske specialitete. Na zahtevanje poskrbuje se točno vsako v skladišču ne nahajajoče se blago po nizki ceni.

Razpošiljanja po pošti se vrše točno, a treba je donar doposlati naprej; večna naročila tudi po poštnem povzetju.

Pri pošiljanju denarja po poštni nakaznici stane porto veliko manj, kakor po povzetju.

Dr. Rosa Balzam | Praško domače mazilo

za želodec.

iz lekarne B. Fragner-ja v Pragi

je že več kakor 30 let obče znano domače zdravilo, vzbuja slast in odvajajo lahko. Z redno uporabo istega se prebavljanje krepi in ohrani.

Velika steklenica 1 gld., mala 50 nvč. po pošti 20 nvč. več.

je staro najprej v Pragi rabljeno domače zdravilo, katero varuje in ohrani rane čiste, vnetje in bolečine olajša in hladi.

V puščah po 35 in 25 nč., po pošti 6 nvč. več.

Varilo! Vsi deli embalaže nosijo zraven stoječo, postavno položeno varstveno znamko.

Glavna zaloga: Lekarna B. Fragner-ja „pri črnem orlu“ Praga, Malastran, ogel Spornerejeve ulice.

Vsakdanje poštno razpošiljanje.

Zaloga v lekarnah Avstro-Ogerske, v Trstu v lekarnah: G. Luciani, E. Leitenburg, P. Prendini, S. Serravallo, A. Suttina, C. Zanetti, A. Praxmarer.